

Na žitorodnih ravninah Vojvodine delajo stroji in ljudje s polno močjo. Žetev je na višku in vse kaže, da bo letos dobra letina. Pravijo, da je tudi težav manj, kot prejšnja leta. Žito je dobro obrodilo tudi v naših krajih. Ponekod so že zapeli srpi, kot kaže posnetek, ki smo ga napravili v torek popoldne v

Bevčah, na večjih površinah pa bodo svoje delo opravili seveda stroji. Priprave na žetev so v polnem teku, o žetvi in letini pa bodo na današnji seji razpravljali tudi člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje.

Seja zborov SO Velenje Gospodarjenje

Delegati vseh treh zborov skupščine občine Velenje se bodo na samostojnih sejah zbrali v torek, 20. julija, dopoldne. Na dnevnem redu imajo vrsto skupnih pomembnih točk, predvsem pa bodo največ pozornosti namenili analizi rezultatov gospodarjenja v prvem tromesečju in oceni gospodarjenja za prvo polletje. Potrdili bodo tudi zaključni račun proračuna občine Velenje za lanskí, delovni program zborov občinske skupščine za letos, opravili volitve in imenovanja ter obravnavali delegatska vprašanja.

Zbora združenega dela in krajevnih skupnosti bosta poleg tega obravnavala še pred-

log odloka o ustanovitvi samoupravnega sklada občine Velenje za intervencije v kmetijstvu in o zagotavljanju ter usmerjanju sredstev za intervencije v proizvodnji hrane do leta 1985. Še ena točka se nanaša na kmetijstvo, in sicer predlog odloka o določitvi kmetij po zakonu o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev. Zbora bosta razpravljala tudi o predlogu zaključnega računa davkov in prispevkov občanov občine Velenje in predlog zaključnega računa prispevka za starostno zavarovanje kmetov v letu 1981. Na dnevnem redu je tudi odlok o družbeni skrbi za udeležence NOB in drugih vojn ter za njihove družinske člane.

Titovo Velenje Posvetovanje

Izvršni svet skupščine občine Velenje je pripravil v torek posvetovanje poslovnih organov in predsednikov delavskih svetov organizacij združenega dela ter predsednikov skupščin samoupravnih interesnih skupnosti. Obravnavali so gradivo za bližnje seje zborov občinske skupščine, posebej še oceno polletnega gospodarjenja združenega dela Šaleške doline ter predloge ukrepov občinskega izvršnega sveta, ki jih bodo na torkovi seji obravnavali in sprejemali delegati občinske skupščine in ki naj bi postali pravila obnašanja vseh dejavnikov v občini pri vsakodnevem delu v prihodnjem obdobju, zlasti tudi pri oblikovanju razvojnih usmeritev.

Na posvetovanju so se dogovorili za obravnavo gradiva o

polletnem gospodarjenju in o predlaganih ukrepih občinskega izvršnega sveta v samoupravnih organih organizacij združenega dela ter izoblikovali predlog, da naj bi podobna posvetovanja pripravili vsake tri mesece.

Šoštanjaska noč Zanimivo in veselo

V soboto, 17. julija, bo v Šoštanju družabna prireditev, ki jo pripravljajo tamkajšnji mladinci. Šoštanjska noč se bo pričela ob 17. uri ob bazenu s šaljivimi igrami. Sodelovalo bo šest ekip krajevnih skupnosti Titovega Velenja in delovnih organizacij. Tako se obeta Šoštanjčanom, vabijo seveda tudi druge, pestra noč in prepričani smo, da jo bodo kar najlepše preživeli.

22. julija v Titovem Velenju Proslava 40-letnice brigade Toneta Tomšiča

V Titovem Velenju, kjer so jim pred leti dodelili domicil, se bodo prihodnji četrtek, 22. julija zbrali borci I. slovenske proletarske udarne brigade Toneta Tomšiča, na proslavi 40-letnice ustanovitve te slavne partizanske enote. Na slavlju v središču Šaleške doline se bodo Tomšičevcem pridružili tudi pripadniki enote Jugoslovanske ljudske armade iz Ljubljane, ki nadaljuje njihovo tradicijo.

Ob prihodu v Titovo Velenje bodo prejeli borci I. slovenske partizanske udarne brigade Toneta Tomšiča spominske medalje, posvečene 40-letnici ustanovitve brigade.

Ob 9.30 bo krenil od Rdeče dvorane do Titovega trga sprevod v katerem bodo Tomšičevci, pripadniki JLA, borci in aktivisti iz Šaleške doline in drugi, na čelu pa borčevske zastave in harmonikarji.

Osrednja slovesnost ob 40-letnici ustanovitve I. slovenske partizanske udarne brigade Toneta Tomšiča, združene s proslavo dneva vstaje slovenskega ljudstva, se bo začela na Titovem trgu ob 10. uri. Slavnostni govornik bo član predsedstva SFRJ Sergej Kraigher. Priložnostni kulturni program pa bodo izvedli Rudarska godba, delavska godba Zarja, mešani pevski zbor Gorenje, mešani pevski zbor Svobode Šoštanj in recitatorji iz Smartnega ob Paki.

Delegacije borcev bodo položili vence k spomeniku Josipa Broza Tita in k osrednjemu spomeniku žrtvam fašističnega nasilja iz Šaleške doline.

Tomšičevci in drugi udeleženci četrtkove proslave v Titovem Velenju pa se bodo zatem zbrali na igrišču ob Šaleški dolini na tovariškem srečanju.

BORCEM TOMŠIČEVE BRIGADE IZ OBČINE VELENJE

Pododbor skupnosti borcev Tomšičeve brigade Titovo Velenje vabi vse borce, da se polnoštevilno udeležijo proslave 40. letnice ustanovitve brigade v četrtek, 22. julija ob 9.30 na Titovem trgu v Titovem Velenju.

Pred pričetkom proslave bodo vsem borcem Tomšičeve brigade z območja občine Velenje podeljene spominske medalje. Tomšičevce prosimo, da se zberejo najkasneje do 8. ure pred Rdečo dvorano.

Pododbor skupnosti borcev Tomšičeve brigade Titovo Velenje

Dan šoferjev in avtomehanikov

V torek, 13. julija, so slavili svoj praznik šoferji in avtomehaniki. Ob stanovskem prazniku so velenjski šoferji in avtomehaniki pripravili organiziran sprevod z vozili ter hkrati z različnimi letaki opozarjali na previdno vožnjo in na skrb za čimvečjo varnost v prometu. Delegacija šoferjev je položila tudi venec k spomeniku tovariša Tita.

Seja IS SO Mozirje Znova o lesu

Jutri dopoldne se bodo na seji zbrali člani izvršnega sveta skup-

ščine občine Mozirje. Največ časa bodo namenili razpravi o stanju in težavah na področju gozdarstva in lesne industrije. Poleg tega bodo obravnavali poročilo o uresničevanju samoupravnega sporazuma o urejanju, vzdrževanju in varstvu spomenikov, grobišč, grobov in drugih oboležij NOB. Imenovali bodo tudi odbor za pripravo programa za uvedbo 3. samopriskevka v občini Mozirje. Sprejeli bodo poslovnik o delu izvršnega sveta, na dnevnem redu pa je še nekaj točk proračunske in urbanistične narave.

SOZD
merx

CELJE
Kmetijstvo, prehrabena
industrija, trgovina, gostin-
stvo in turizem

Borci Tomšičeve brigade, udeleženci NOB, aktivisti, delovni ljudje, občani, mladina! Vabimo vas na proslavo 40-letnice ustanovitve I. slovenske proletarske udarne brigade Toneta Tomšiča, združene z osrednjo slovesnostjo ob prazniku vstaje slovenskega ljudstva, v četrtek 22. julija ob 9.30 na Titovem trgu. Slavnostni govornik bo član predsedstva SFRJ Sergej Kraigher.

Kako varujemo družbeno premoženje

Še vedno brezbržnost

»V letu 1982 bomo med akcijo Nič nas ne sme presenetiti namenili glavno pozornost nekaterim področjem družbene samozaščite ob upoštevanju da je le-ta osnova splošne ljudske obrambe in da z razvijanjem družbeno-samozaščitne dejavnosti neposredno prispevamo k nadaljnjemu razvoju in krepitvi enotnega sistema SLO in DS. Vendar še vedno ugotovljamo, zlasti na področju družbene samozaščite, da kljub naporom posameznih dejavnikov prihaja do pomanjkljivosti, ki nam povzročajo veliko žrtev in ogromno materialno škodo. Zlasti kritično je stanje na

čelnika inšpekcijskih služb občine Velenje, Milorad Šikman, požarno-varnostni inšpektor, Igor Naraks, načelnik občinskega štaba CZ in miličnika Aleksander Cvar ter Zdravko Smid.

Na odhod smo se odpravili ob 22. uri. Najbolj veseli bi bili, če bi naše beležke ostale prazne oziroma v njih le besedi brez pripomb. Žal, temu ni bilo tako.

No, pa se sprehodimo po tem reportažnem zapisu po vrsti, kot smo se mi v noči od petka na soboto prejšnji teden.

Začeli smo v Topolšici, v takojšnji bolnišnici. Pod mikroskop smo dali objekt Planiko. Glavna vrata so bila odklenjena, vstop omogočen vsakomur. Prvi prostor je bil v temi, na hodnikih svetlo.

Nekaj minut pozneje je prišel še drugi dežurni gasilec, kajti v nočnih urah skrbita za požarno varnost dva. Že tu smo se prepričali, da povsod ne namenijo dovolj pozornosti izobraževanju delavcev, ki opravljajo ta nadvse pomembna in odgovorna dela. Vrata ali čuvaj ni znal podrobno pojasniti opis njegovih del in nalog, kaj bi moral narediti in kako ukrepati ob požaru. Prav tako ni znal pokazati, kako je treba ravnati z gasilnim aparatom. Naredili smo tudi nekaj korakov med tovarniškimi objekti. Najprej je pritegnil našo pozornost viličar — vozilo, ki je oviral dostop k hidrantu.

»Ne vem, kdo ga je postavil sem,« je dejal eden od gasilcev.

svojega delovnega mesta, saj je znal podrobno opisati, kaj je njegovo delo. V beležko smo zapisali: vse dobro. Žal, velika izjema med našo akcijo.

Začeli smo se vračati v Titovo Velenje. Najprej smo zavili v delovno organizacijo EFE. Tudi tu smo dobili od vratarja podobne odgovore kot v tovarni usnja. Gasilni aparat je le za okras. Po predstavitvi, kdo smo, zakaj smo prišli, smo opazili njegov začuden pogled, ki se je stopnjeval, ko ga je inšpektor vprašal, če zna uporabljati gasilni aparat. Zvedeli smo, da je na tem delovnem mestu od leta 1979, vendar jih doslej (odgovorni za požarno varnost v kolektivu) niso poučili, kako se ravna z njim. Niti ni vedel, kje je hidrant. Inšpektorje pa je med našo akcijo tudi zanimalo, če in katere telefonske številke pozna.

Na listu imajo v vratarnici napisane najpomembnejše številke. Vendar smo tudi tukaj ugotovili, da to ni dovolj, da si je treba včasih kakšno tudi zapomniti. Kot na primer, če zavrtiš številko 93, dobiš velenjske ne pa šoštanjske gasilce. Slednji se oglašijo na številko 123. No, ko smo preizkušali številko 93 (nekajkrat) v velenjskem gasilskem domu nismo dobili odgovora(?). Vrata nam je še povedal, da gre ponoči enkrat tudi na obhod po tovarni ali okrog nje, vendar tega ne zapisujejo v knjigo. Tudi se nismo mogli prepričati, če ga obiskuje vodja te službe.

Napotili smo se v Elektrostrojno opremo. Enaka ugotovitev. Nočno delo je opravljal mlad delavec. Pojasnil nam je, da je na tem delovnem mestu šele tri mesece in pol. Vendar mu to ne bi smelo biti v opravičilo. V tem času je vendarle imel toliko časa, da bi se podrobno seznanil z dolžnostmi. Pri razlagi, kako je treba ravnati z gasilnim aparatom, se je zelo »lovil«. Tudi ni vedel, da je veljavnost aparata že potekla. Skratka, tudi tu smo dobili občutek brezbržnosti do vratarske

Mi smo lahko le ugotovili, da bi šle po vodi dragocene sekunde, če bi izbruhnil požar. V avtoparku je bilo nekaj vozil odklenjenih. Na enem od stebrov objekta, v katerem so bili avtomobili, je bil napis: Kadiiti prepovedano. Če bi začelo

Razmetano orodje v nadomestnih objektih

goreti, gasilca in vratar verjetno ne bi mogla rešiti avtomobilov; tudi nimajo ključa.

Se najbolj veseli smo bili obiska pri vratarju v obratu TGO Gorenje v Šoštanju. Bil je gospodar

službe. Ali pa je bilo temu krivo le to — kot je dejal —, da se je nekoliko zmedel zaradi našega nenadnega obiska. In če bi nenadoma začelo goreti ali se zgodilo kaj nepredvidenega?

Na silo odprta vrata. Je bil že kdo pred nami?

Z avtomobili smo se zapeljali le nekaj deset metrov v stran, na gradbišče nadomestnih objektov Rudnika lignita Velenje. Objektom v izgradnji smo se zlahka približali, saj jih nihče ne čuva. Tu smo se prepričali, zakaj prilika lahko dela tatu. Kdorkoli bi ponoči prišel do teh objektov ali vanje, bi lahko zelo stabilizacijsko zgradil svojo stanovanjsko hišo.

Zunaj smo zagledali kup (zloženih) gorenjskih keramičnih ploščic, v objektih pravo bogastvo: od keramičnih ploščic, raznega pohištva za opremo pisarn, razmetanega orodja (od najmanjšega do največjega), skratka pravi nezavarovani nered. Nobene skrbi za varstvo družbenega premoženja. No, ne povsem. Odkrili smo tudi dvoje za silo narejenih vrat, zaklenjenih, na enih pa je bila ključavnica odtrgana. Vse ostalo odprto, da se bolje zrači. Tu smo ostali brez besed, inšpektorjeva beležka pa polna. Verjetno pa ne bi ostal brez besed tisti, ki bi našel to gradnjo, če bi bil namesto nas prišel kdo drug in nemoteno naložil nekaj opreme ali orodja na vozilo ter se odpeljal.

Zapeljali smo se še na glavni vhod jaška Preloge. Starejši delavec je do podrobnosti povedal, kaj je njegova naloga. Le v omariči za prvo pomoč ni bilo ničesar ali vse tisto, kar v njej ne bi smelo biti. Na ročnem gasilnem aparatu je bil datum 17. 10. 1977. Rok trajnosti pa je (naj še enkrat povemo) samo šest mesecev. Nerazumljivo; kot da na rudniku ne bi imeli gasilcev. »Aparat sploh ne dela. Večkrat smo že zapisali v knjigo, da ga je treba zamenjati, vendar do zdaj tega še nihče ni storil.« je pojasnil delavec. Ga bodo vendarle zamenjali?

Odločili smo se, da pogledamo še na drugo stran mesta, v tovarno Vemont na Selu. Vmes smo zapeljali še na parkirni prostor ob Celjski cesti (za bencinsko črpalko), kjer ima delovne prostore delovna organizacija HPH. Na

parkirnem prostoru je počitniška prikolica. Novo uporabnost. Ni primerna le za letovanje kje ob morju, ampak jo v HPH uporabljajo tudi kot prostor za čuvaja. Opremljena je dobro, tudi s telefonom, vendar menda ne za nočnega delavca, saj je bil zaklenjen ob našem obisku. V prikolici tudi ni navodil, kako je treba ravnati ob požaru. Čuvaj pa je tudi povedal, da ne zna uporabljati gasilnega aparata. Brez težav smo za tem odprli še nekaj vrat na avtomobilih; niso bila zaklenjena.

Tudi vratar v Vemontu nima na voljo telefona. De al je, da je telefon v sosednjem objektu, kjer je uprava. Če bi moral kaj hitro sporočiti, mu to ne bi veliko pomagalo. Gasilni aparat je bil brez listka, torej verjetno neuporaben. Torej tudi tu črna pika.

Ura je bila že krepko čez polnoč, bližala se je drugi. »Še v novo stanovanjsko sosesko (Kardeljev trg) se zapeljimo, potem pa bomo sklenili akcijo, smo si dejali.

Novo razočaranje. Na vhodnih vratih v kletne prostore smo opazili majhen (sramežljiv) listek: »Vse stanovalce obveščamo, da je treba po nalogi tej in tej obvezno zaklepati skupne prostore...« Vrata niso bila le odklenjena, ampak tudi na stečaj odprta. Nekateri od gasilnih aparatov brez potrdila — listka z oznako, kdajso bili nazadnje pregledani, v zaklonišču ponekod nered itd.

Z nami so ostali le še zakaji. Zakaj takšen malomaren odnos do varovanja družbenega premoženja? Zakaj (ne)odgovornost? Zakaj brezbržnost? Zakaj delavce ne izobražujejo, seznanjajo z opisom del in nalog? Zakaj so ponekod vratarji le fizično prisotni? Če se zgodi nesreča, požar, tatvina, potem radi pozabljamo na vzroke. Če bi našo akcijo ocenjevali po sodniško (mislimo na nogometne sodnike) ji vendarle ne bi mogli dati ocene zadovoljil. (vos)

Gasilni aparat — čudežna reč za nekatere

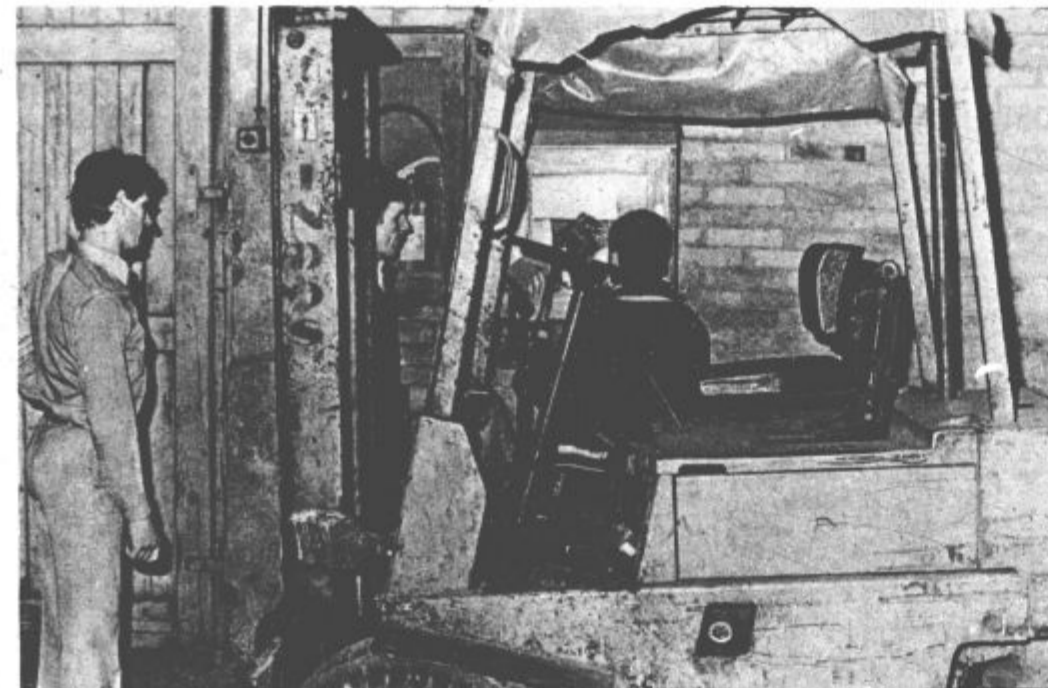
področju požarne in prometne varnosti. Zato si bomo v akciji NNNP 82 prizadevali za čimširše seznanjanje delovnih ljudi in občanov z varnostno problematiko, da bi z boljše organizacijo, predvsem pa z večjo odgovornostjo na področju požarne in prometne varnosti, civilne ter narodne zaščite kar največ prispevali za odpravljanje vzrokov, ki slabijo požarno-varnostne in prometne razmere ter usmerimo dejavnost vseh h končnemu cilju, to je k zmanjšanju nesreč, žrtev in materialne škode in k večji varnosti ter zaščiti družbenega in osebnega premoženja.

Tako smo med drugim zapisali v letošnja izhodišča za akcijo NNNP 82. Toda ali tako(že) ravnamo. Marsikje še ne. Še vedno se srečujemo z brezbržnostjo, neodgovornim in malomarnim odnosom do požarne varnosti, prav tako do varovanja družbenega premoženja. Tema dvema področjema bomo tokrat namenili nekoliko več pozornosti. Na papir bomo prenesli to, kar smo (so) ugotovili med nočnim sprehodom pretekli petek. Seveda to ni bil navaden sprehod, ampak ena izmed akcij, v kateri so sodelovali, Jože Kandolf, v.d. na

Nekaj časa smo se sprehajali po hodnikih, poskušali odpirati razna vrata. Vsa so bila zaklenjena, razen tistih, kjer je vhod v garderobe. Nato smo odšli po stopnicah v spodnji prostor in prišli do dežurnega laboranta. Tako se nam je predstavil. Do takrat nas ni (mož) slišati. Če bi bil na nočnem pohodu namesto nas kakšen nezahvalen posameznik, bi brez težav lahko odnesel oblačila iz garderobe. Verjetno bi z malo »spretnosti« prišel tudi v kakšen drug prostor (?). Preden smo odšli iz stavbe, smo opazili da urejujejo prostor, kjer bo verjetno vratar. Na nasprotni steni pa smo z nočno svetilko obsvetili na steni večji list z obvestilom, kdo sta dežurni zdravnik in dežurni laborant. Gotovo se ne bi bili mogli pristo sprehajati, če bi bila glavna vrata zaklenjena, na zunanji steni pa zvonec.

Ustavili smo se tudi pri upravni zgradbi. V njej so tudi stanovanja. Glavna skupna vrata so bila odklenjena in odprta. Pogledali smo tudi v klet in »odkrili« večjo količino papirne embalaže, nezavarovane. »Znašla« se je v inšpektorjevi beležki.

Zapeljali smo se proti Šoštanju, v Tovarno usnja. V vratarnici je bila tema, v njej sta bila nočni vratar in dežurni gasilec. Vanjo je prišel malo pred nami, kot je povedal.

Ali res ne morejo kje druge pustiti viličarja

Ploščice so bile na voljo vsakomu

Dnevni tabor v Zavodnjah

Letos nadvse dobro organizirano delo

Tako kot prejšnja leta, je pripravila tudi letos Občinska zveza društev prijateljev mladine Velenje dnevno taborjenje v Zavodnjah.

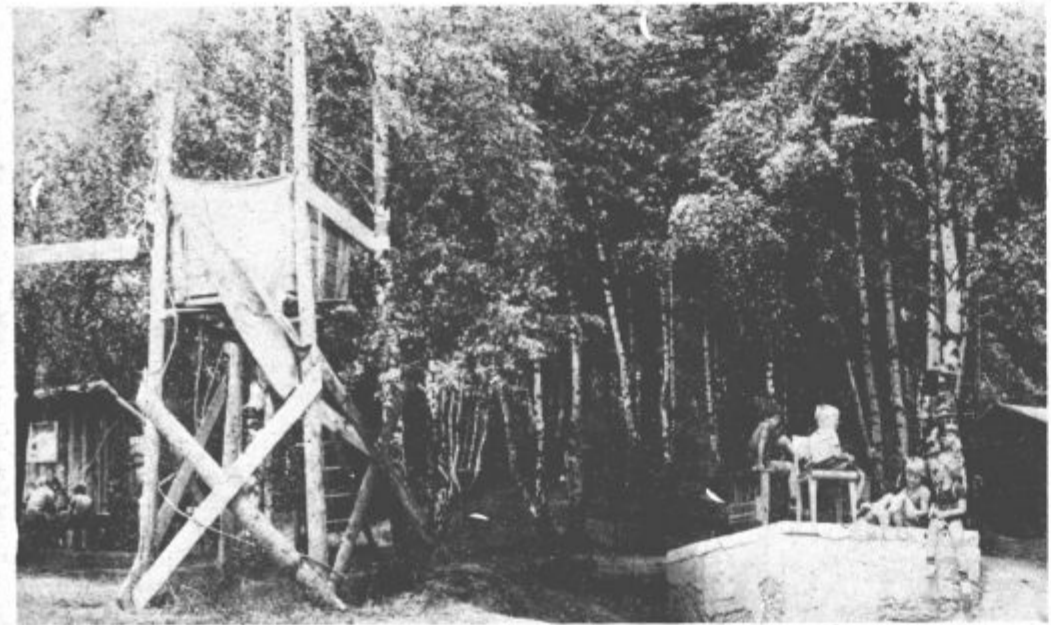
Otroci so se vozili od 1. do 10. julija vsak dan iz Titovega Velenja, Pesja in Soštanja v Zavodnje, kjer so jih pričakali taborniki taborniškega odreda Pusti grad Soštanj, ki so skrbeli za program dela v taboru. Kot je povedala vodja tabora Tea Podgoršek, je bilo delo letos še posebej dobro organizirano, saj so tabor še bolj popolno uredili.

Takoj ob prihodu, so otrokom pripravili malico, nato so dvigali zastave in se razdelili po vodih. V vodovih koticah so pripravljali različne aktivnosti. Hodili so na krajše izlete, nabirali borovnice in gozdne sadeže ter spoznavali drevesa in druge gozdne rastline. Seveda pa so se učili tudi osnovnih taborniških veščin. Ob 12. uri so se ponovno zbrali v taboru, kjer jih je čakalo okusno kosilo. Malo so še posedeli, pokramljali, nato pa ponovno odšli v vodove koticke. Popoldne ob pol štirih so še pomalicali, spustili zastavo in

skupno odšli v Zavodnje, kjer jih je čakal avtobus, ki jih je odpeljal proti domu.

Vsak dan se je zbralo taboru okoli 140 otrok, med katerimi je bilo letos tudi precej predšolskih.

Vodja tabora Tea Podgoršek in vodniki taborniškega odreda Pusti grad Soštanj, ki so skrbeli, da je bil program kar najbolj pester in si tako prizadevali, da bi pritegnili v svoje vrste kar največ, so bili zadovoljni. O tem, da so svoje delo dobro opravili, pravi, da je zanimanje za to taborjenje iz leta v leto večje.

V taboru se je zbralo okoli 140 otrok dnevno

Jože Kovač

„Z veseljem bom frizer“

Poletje, najtoplejši letni čas, marsikoga pogosteje pripelje na frizerjev stol. In če ste se te dni kaj mudili v brivnici in česalnici Nada v središču Titovega Velenja, ste na moškem oddelku verjetno naleteli na prijaznega fanta. Sicer še ni pravi frizer, a se kljub temu spretno giblje po brivnici. Najbrž ste se spraševali, zakaj ne vzame v roke škarij. To pa je bil tudi vzrok za našo predstavitev, kajti tukaj je le na počitniškem delu.

Jože Kovač s Konovega pravi, da je prišel sem ravno zato, da bi lahko čim prej in čim bolj opravljal svoj bodoči poklic. „Na šoli za osebne storitve imamo premalo prakse. V prvem letniku je obvezno opraviti le štirinajst dni dela v frizerskem salonu. To pa je mnogo premalo, da bi dosegel potrebno spretnost. Za zdaj še samo opazujem izkušene sodelavce pri delu in pomagam pri manj zahtevnih opravilih; toda upam, da bom kmalu napredoval. Do takrat pa bom preizkušal svoje znanje na prijateljih in sorodnikih. To je še najmanj tvegano. Delo z ljudmi ni enostavno, saj so še posebno občutljivi, ko gre za tako važen del njihove zunanosti, kot je frizura.“ Tako je pripovedoval Jože, ki

je s svojimi skrbno postrizenimi lasmi izjema, ki nikakor ne govori v prid pregovoru o zmeraj bosih kovačevih kobilih.

Jože je eden tistih, ki so v lanskem letu zaorali ledino v usmerjenem izobraževanju. Na šolskem centru Boris Kidrič je končal prvi letnik smeri osebne storitve. Tam se poleg frizerjev šolajo tudi bodoče šivilje.

Jože pravi, da bo z veseljem opravljal poklic moškega frizerja. Za to se je odločil sam, nekoliko pa ga je spodbudil tudi oče. Vsekakor odločitev za poklic ni enostavna, z uvedbo usmerjenega izobraževanja pa naloga za mlade in starše ni nič bolj enostavna, prej nasprotno. Zdaj, ko je za njim leto dni pouka in nekaj prakse pa Jože že lahko reče, da se z odločitvijo ni prenalgal, kljub temu, da je že spoznal tudi slabe strani poklica. Poleg tega, da si ves dan na nogah, so tukaj tudi nevednosti dela s strankami, ki niso vedno najbolj vljudne in prijazne. Jože kakšnih hujših težav sicer še ni imel, toda znal bo prenesti tudi to, saj se zaveda, da smo ljudje pač različni.

V šoli je bil v dveh razredih edini fant. Dekleta in učiteljice so ga sprva gledali z nezaupanjem, ki pa

je kmalu prešlo. Lepo so se razumeli. Sicer pa moški frizer za fanta ni tako redek poklic. Še vedno pa se z rahlo užaljenostjo spominja, kako so ga sošolke in učiteljice dražile, da je „blažen med ženami“.

Izmenovodja Jože Marovt se je le prizanesljivo smehljaj, saj so šolski časi že nekaj časa za njim. Dejal je, da so Jožeta radi vzeli na prakso, dobro je, da se ga stranke že sedaj navadijo. Večsah je bilo na poklicni frizerski šoli mnogo več prakse, zato z nezaupanjem gleda na program, ki ga imajo bodoči frizerji v usmerjenem izobraževanju.

Sicer pa ni vse odvisno od šolskega znanja, pomembno je, da mladi vzljubijo poklic, ki ga bodo opravljali vse življenje. Tako bodo mnogo lažje premagovali težave, ki jih čakajo na poti. Jože Kovač je prav gotovo eden tistih, ki bodo srečni v svojem poklicu, samo počakati je treba, da bo smel pričeti pravo frizersko delo. Mogoče bomo kmalu videvali tudi na naših ulicah mladeniče z nakodranimi lasmi in umetno obarvanimi prameni las.

N. Zolnir

Razstava Hortikultura 82 v Titovem Velenju je že zdavnaj mimo. Bo spet ostalo vse po starem. Na posnetku v zelenici med objekti ob Šercerjevi in Kidričevi cesti.

ANGELA BRGLEZ: „Sem iz Zavodnej, na taborjenju pa kuham že od vsega začetka. Rada sem z otroki, čeprav le dostikrat težko krotiti mlade nadobudneže. Posebno mi je všeč prijateljsko vzdušje, ki je med nami. Zdi se mi, kot da prihajam sem na dopust. Začnem ob osmih zjutraj in pripravim malico, ki že pričaka otroke, ko se pripeljejo sem. Tudi kosilo jim gre vedno dobro v slast, saj so veliko na svežem zraku. Danes smo jim pripravili makarone z mesom in solato, včeraj pa smo jih še posebno razveselili s pudingom. Sladkajo se tudi z borovnicami, ki jih nabirajo tod okoli.“

Ivan Sevčnikar

„Naučili so bodo lepih manir“

Taborniki odreda Pusti grad so taborniški koteček v Zavodnjah uredili na zemljišču, ki jim ga je odstopil kmet Ivan Sevčnikar, po domače Zaleznik.

O njegovi prijaznosti pove Tea Podgoršek, vodja tabora, marsikaj zanimivega. Od tega, kako dovoli otrokom brezskrbno skakanje po travi. „Saj v mestu nimajo možnosti“, pravi, pa kako jim nudi domače pridelke in celo dvorišče pred hišo, kjer nadebudneži nato nabirajo nogomet.

Sicer pa kaj bi Ivan ne imel rad otrok, sam jih ima osem in vsi, tudi tisti najmlajši, prav pošteno poprimejo za delo. Malce jih sicer v teh poletnih dneh mami taborniški živ žav nad domačijo. Pa saj, ko je delo opravljeno, ostane nekaj časa tudi za igro.

Zaleznikovo posestvo ni majhno. Skoraj 40 hektarjev je vseh površin. In ker žena hodi v službo, morajo vsi kar precej postoriti, da delo na kmetiji ne zaostaja. Hlev je velik in skrb za 21 glav živine zahteva mnogo rok. Potem pa marsikdaj voljo do dela izničitijo

Ivan Sevčnikar

spremenljive cene mesa na našem trgu. „Če jih ne bi hranil z mrvo“, pravi Ivan, „ne bi bilo računa.“

Beseda pa zopet steče o tabornikih, o malčkih, ki na tukajšnjih livadah preživljajo svoj počitniški čas. „Kar dolgočas mi bo za njimi, ko se bodo poslovili“, pravi Ivan. „Toliko prijetnega razpoloženja so prinesli. In tako lepo se učijo, marsikaj novega bodo znali, pa tudi veliko lepih „manir“.“

Prostovoljno delo mladih

Uspešna MDB Slavka Šlandra

Mladinke in mladinci mladinske delovne brigade Slavka Šlandra iz občine Mozirje sodelujejo v teh dneh na republiški mladinski delovni akciji „Kras 82“. V Kostanjevici na Krasi pomagajo pri gradnji vodovoda. Brigada letos sestavlja 39 mladink in mladincev, med njimi je tudi pet mladih prostovoljcev iz

pobratene občine Čajetina. Pred dnevi so jih obiskali tudi predstavniki občinske skupščine in družbeno-političnih organizacij ter jih pohvalili za njihov veliki prispevek k uspešnosti akcije. Brigada Slavka Šlandra je pričela delo 26. junija in ga bo končala v soboto, 17. julija.

Doslej so bili mladi iz mozirske občine najbolj delavni

Mala anketa

Pod listnato in platneno streho

Mestni otroci se v teh vročih poletnih dneh gotovo ne igrajo radi med razgretimi cementnimi zidovi in asfaltom. Starši so preveč zaposleni, da bi našli čas za izlete tudi med tednom. Okoliški gozdovi pa vabijo s hladom in svojimi darovi; tu lahko tudi po mili volji tekajo in razgrajajo. Zato starši niso prav nič pomišljajo, ko so svoje najmlajše poslali na dnevno taborjenje v Zavodnje. Otroke je takoj navdušilo življenje pod listnato in platneno streho ter igre med zelenjem. Mnogi že razmišljajo, da bi tudi sami postali taborniki. Sicer pa pogledimo, kaj so nam o taborjenju povedali sami, vodilci iz taborniškega odreda Pusti grad Soštanj in njihovi varovanci.

ANDREJ KAISER 5 let in pol: „Doma sem v Titovem Velenju. Hodim v vrtec Najdihojca, ki ga ravno zdaj belijo. Mamica me zjutraj odpelje v Soštanj k sestrični Mojci, s katero se skupaj z drugimi otroki odpeljemo v Zavodnje. Tukaj je dosti bolj veselo kot v vrtcu. Igramo se in nabiramo gozdne sadeže. Se bom prišel.“

MAJA OMAN: „Ze lani sem v tem taboru preživljala del svojih počitnic. Očka in mamica sta v službi, doma pa mi je sami preveč dolgočas.“

Končala sem 2. razred osnovne šole Antona Aškercar. Tam sem tudi izvedela za tabor v Zavodnjah. Rada sem tukaj, saj je toliko stvari, ki jih lahko počnem. Igramo se, lovimo in skrivamo, ob tem pa se naučimo veliko koristnega o življenju v naravi.“

TOMAŽ KUMER: „Za tabor v Zavodnjah mi je povedala mamica. Sprva sem se branil, toda ko sem videl kako je, mi je postalo takoj všeč. Ze veliko sem se naučil. Poznam vse praznične datume v letu, naučil smo se označevanja poti, katera voda je pitna in podobno. Čim prej bi tudi jaz rad postal tabornik in spoznal še več veščin.“

ALENKA OBERČ: „Va osnovni šoli Biba Röck v Soštanju sem končala 5. razred. Vodnica sem postala lani, pri tabornikih pa sem že sedem let. Tudi na šoli imam svoj vod, ki je kar uspešen, letos smo se že dosti naučili. Tukaj je lepo, hrana je dobra. Taborjenje v Zavodnjah se razlikuje od pravega taborniškega življenja. Tukaj so otroci dosti bolj razigrani. Zelimo jih navdušiti za taborniško življenje. Učimo se postavljati šotore, vezati vozle, delamo okraske iz lubja, nabiramo borovnice, organiziramo družabne igre in podobno. V avgustu bom odšla tudi na pravo taborjenje v Savudrijo.“

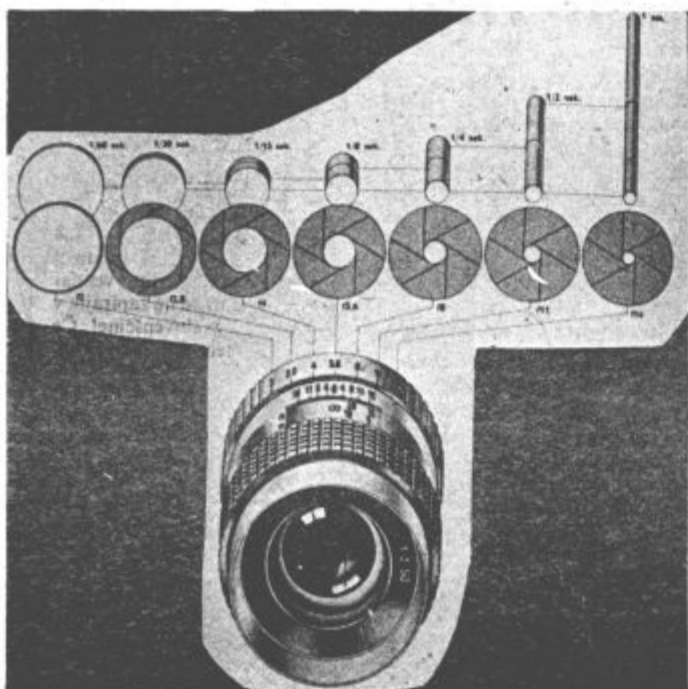
BOŠTJAN GOMBEC: „Ze moj oče je bil tabornik. Prav on me je prepričal, da sem se že v prvem razredu priključil taborniškim vrstam. V Ribnem bom odšel na vodniški tečaj. Ze sedaj pa vodim v Zavodnjah svoj vod in sem najmlajši med vodniki tukaj. Z otroki nimam težav, čeprav nisem dosti starejši od njih. Skupaj se igramo in se hkrati učimo življenja v naravi. Taborniško življenje mi je zelo všeč. Med nami vlada tovarištvo in razumevanje, posebno pa so mi všeč sproščeni večeri ob ognju, ko skupaj zapojemo in se povesešimo. Pomembna vrednost taborništvaja je tudi čuvanje gozdov in ohranjanje tradicij NOB.“

Nevenka Zolnir

Fotografirajmo (3)

Objektiv in zaslonka

Če zmanjšamo odprtino zaslonke, moramo enakomerno povečati čas

Poleg ohišja je objektiv najpomembnejši del fotoaparata, saj bomo le z njegovo pomočjo (ob ustreznem znanju seveda) uspeli napraviti zadovoljivo fotografijo.

Najpomembnejše kontrolne oznake, ki jih moramo poznati na objektivu, so odprtina zaslonke, globinska ostrina in skala oddaljenosti. Včasih pa je na objektivu tudi čas osvetlitve.

Z f:2 ali F:2 ali 1:2 označijo v tovarni svetlobno jakost objektiv pri njegovi polni odprtini. Bolj ko se to razmerje bliža idealnemu razmerju 1:1, več svetlobe lahko pade na film v kameri in v bolj neugodnih razmerah lahko slikate.

Zaslonka deluje podobno kot oko. Kadar je več svetlobe, je bolj zaprta, kadar pa je manj svetlobe, je bolj odprta. Seveda, če istočasno uporabljamo enak čas osvetlitve filma. Velikost odprtine zaslonke je navadno napisana z mednarodnimi oznakami: 1:1, 1:1,4, 1:2, 1:2,8, 1:4, 1:5,6, 1:8, 1:11, 1:16... Objektiv z zaslonko 4 prepusti le pol toliko svetlobe kot

objektiv z zaslonko 2,8. Vsako naslednje število zaslonke prepušča torej samo pol toliko svetlobe skozi objektiv kot prejšnje. Če želimo, da v določenih svetlobnih razmerah pade skozi zaslonko več svetlobe, moramo zmanjšati čas in obratno. Vzemimo primer: svetlomer nam pokaže čas 1/125 sekunde pri zaslonki F:11. Če želimo spremeniti število in odpreti zaslonko za eno oznako F:8, potem moramo zmanjšati osvetlitveni čas tudi za eno število na 1/250 sekunde. Če pa povečamo vrednost zaslonke na f:16, potem moramo podaljšati osvetlitveni čas na 1:60 sekunde. Le tako bomo dobili enako osvetljeno sliko. Zaslonka nam torej omogoča fotografiranje v različnih svetlobnih razmerah (uravnava količino svetlobe in s tem osvetlitev filma), poleg tega veča obrisno ostrino fotografije (največja med f:5,6 do f:11) ter povečuje globinsko ostrino. Pri zaslonki f:1,2 je oster le majhen del posnetega motiva. Pri zaslonki f:16 pa je oster mnogo

večji del posnetega motiva. V objektivu je še merilec oddaljenosti, s katerim določimo razdaljo do izbranega motiva. Nepravilna nastavitve daje nejasno sliko.

Seveda ni dovolj, da znate z objektivom izostriti in nastaviti pravo zaslonko. Poznati morate kar največ možnosti, ki vam jih to osnovno orodje pri snemanju nudi.

Kot smo že dejali objektivni posneti objekt najbolj izrišejo pri srednjih zaslonkah med 5,6 in 11. V tem območju je risba najbolj ostra, globinska ostrina zadosti velika, kontrastnost risbe pa primerna. S polno odprtino objektiv (f:1,2) dosežemo manj kontrastno risbo. Z močno zaprtim objektivom (f:16) pa povečamo kontrast.

Poglejmo še kakšne vrste objektivov so najpogostejše v rabi. Ob nakupu fotoaparata navadno dobite tudi „normalen“ objektiv. Zorni kot posnetka s tem objektivom približno ustreza zornemu kotu očesa. Velikost predmetov je približno takšna, kot jo zaznavajo oči, prav tako pa je tudi z ostrino bližnjih in oddaljenih predmetov.

Naslednji objektiv, ki ga potrebuje skoraj vsak bolj zahteven fotoamater, je teleobjektiv. Teleobjektiv deluje podobno kot daljnogled ter kaže oddaljene predmete povečano in zgoščeno. S teleobjektivom bomo snemali predvsem tiste motive, ki se jim ne moremo ali nečemo približati, pa tudi portrete raje snemamo s teleobjektivom, saj se modelu ni potrebno preveč približati, obenem pa se izognemo popačenju, ki se pojavi pri snemanju z normalnim ali širokokotnim objektivom. Ta je naslednji pripomoček zahtevnejšega fotoamaterja. Širokokotni objektiv zajame širši prostor in je zato uporaben za slikanje objektov, ki bi jih drugače le stežka zajeli v celoti. Obenem pa z njim poudarimo perspektivo in globino v prostoru. Širokokotni objektiv pa tudi precej popači perspektivo.

Najbolj idealna rešitev je danes prav gotovo zoom objektiv, ki zajame območje od rahlega širokokotnega do rahlega teleobjektiva. To je objektiv, ki zaradi svoje posebne konstrukcije fotoamaterju zlahka nadomesti vse tri prej omenjene objektivne. Cena tega objektivja je nekoliko višja, kakovost posnetkov pa je razen pri zelo velikih povečavah popolnoma enaka, kot pri prej omenjenih objektivih.

B. Zakošek

Počitniška fotografija

Družina pod šotorom

Zdaj še gre, kaj pa jeseni?

Ob sotočju Pake in Savinje v Rečici je veliko lepih počitniških hišic. Od 22. maja letos pa moti idiliko tega počitniškega naselja majhen šotor, ki je stanovanje mlade družine — Jožeta, Marice in štiri leta in pol starega Tomaža.

Jože Svetko je s svojo družino prej stanoval v Arnačah (Sentilj) v novi hiši ženinih staršev. Pravijo, da stari in mladi „ne gredo skupaj“. Jože sicer ni živel skupaj z ženinimi starši, pač pa v kletnih prostorih njihove nove stanovanjske hiše, starši pa živijo v družbenem stanovanju v Titovem Velenju. Tako sta nam povedala Jože in Marica Svetko. Ne glede na to, da so bili nekaj kilometrov narazen, je med njimi pogosto prihajalo do nesporazumov. Vrhunec pa so dosegli spomladi letos, ko je morala mlada družina pobrati šila in kopita in zapustiti skromno stanovanje — sobico v kletnih prostorih. Družina pa kljub prošnji, da bi jo pustili v njej do takrat, ko bi dobila družbeno stanovanje, na cesti. Tako je lepa hiša ostala prazna, kot pravita Svetkova, sama pa s sinčkom na cesti. Pred njima je bila velika negotovost — KAM?

Usmilil se ju je Jožetov brat. Toda pri njem niso mogli dolgo živeti, saj ima samo enosobno stanovanje. Jože je vztrajno iskal, stanovanje ali samo sobo, vendar je povsod naletel na gluha ušesa.

„Mlade družine — z otrokom nihče noče vzeti pod streho,“ je dejal.

Jože je zaposlen v delovni organizaciji Elektrostrojna oprema v tozdu Krovsko-kleparski obrati, žena Marica pa v TGO Gorenje — tozdu Hladilniki. Vlogi za stanovanje imata v svojih kolektivih že dalj časa, zato sta potrkala tudi pri njih. Ustreči jima niso mogli, ker stanovanj nimajo, sta zvedela.

„Na cesto nismo mogli. Imam šotor za dve osebi. Boljše kot nič, sem razmišljal in odločili smo se, da bomo nekaj časa preživeli v njem,“ je pojasnil Jože.

Lepo taborjenje, bi kdo mislil. Teden, dva ali tri še nekako gre. Počutili se kot na dopustu, potem pa človeku začne takšno življenje presedati. Tudi Svetkovima je, pa čeprav sta dobila še manjšo barako, v katero sta lahko postavila divan, da sedaj nekoliko bolj „udobno“ spijo. Sanitarije sta si zasilno uredila kar v bližnjem grmovju, po vodo pa hodita v Savinjo, kjer se tudi umivajo. No, vodo dobijo tudi v bližnjem vodnjaku, kuhajo na plinskem gorilniku, žena pa mora prati vse z rokami, kljub temu da imata pralni stroj.

Jože je že od zadnjega spora s starši v bolniški in tako vse dni preživi skupaj s Tomažem. Le otroku ni dolgčas; le njemu se ne zdi nič narobe. Všeč mu je takšno življenje. Ne razmišlja naprej. Za zato veliko bolj očka in mamica. Niti pomislita ne, da bi morali tako živeti v nedogled. Poletja bo

hitro konec, noči se bodo shladile, prišel bo mrz. Tedaj tudi malemu Tomažu ne bo všeč v šotoru ali baraki.

Svetkova stalno hodita v kolektiva, da bi vendarle našli kakšno rešitev. Jo bodo? Upajmo. Jože

pravi, da s tem, ko se je odločil za življenje v šotoru, nikogar ni želel izsiljevati. „Nekateri se vsiljujejo nasilno. Jaz tega ne bi mogel storiti. Stanovanje bi rad dobil na pošten način“, je dejal.

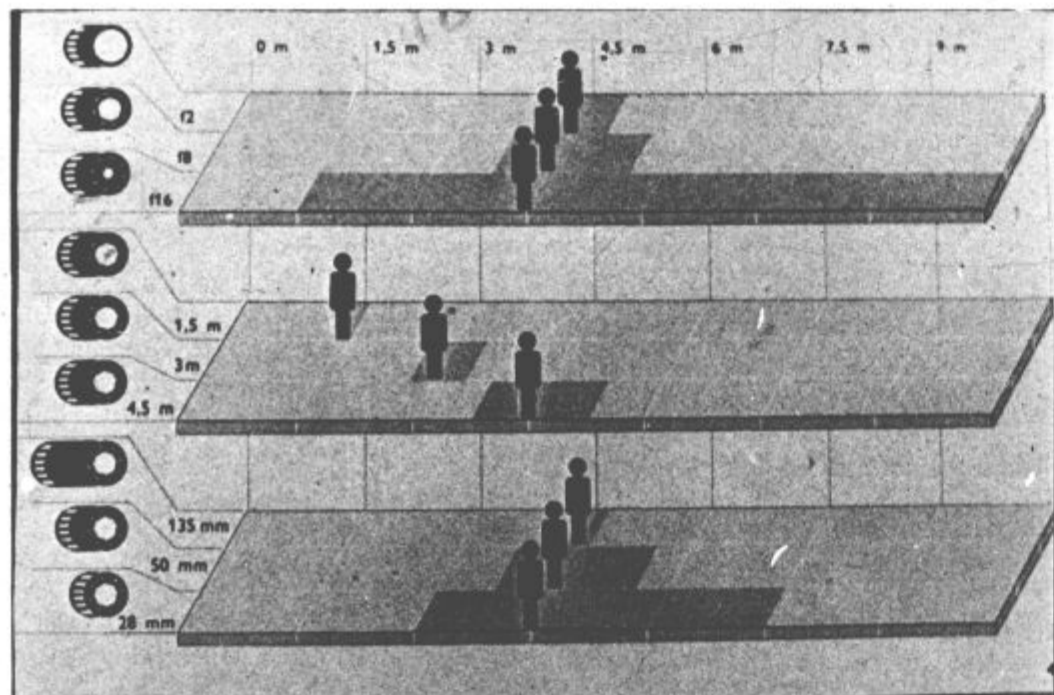
S. V.

Priprava kosila

Baraka, v kateri spijo.

Večjo globinsko ostrino dosežemo: 1. z zmanjšanjem zaslonke, 2. s postavitvijo merilca daljine na večjo oddaljenost, 3. s širokokotnim objektivom

Svetujemo vam

Zamrzujemo vrtnine

Zelenjava je sestavni del naše prehrane; vse leto nas osvežuje, kalorij pa ima bolj malo. Njene pomembne sestavine so balastne snovi, celuloza, rudninske snovi ter različne snovi, ki dajejo značilno aromo in okus. Z njimi skušamo nekako uravnovesiti porabo maščob, ki je, žal, še vedno prevelika.

Danes, ko imamo na voljo zamrzovalnike, si razen solate in radiča, lahko v glavnem vse vrtnine zamrzujemo, da imamo vse leto široko izbiro raznovrstne zelenjave. Nekateri se boje večjih količin zelenjave, da redi. V tem primeru lahko izberemo tiste sorte, ki imajo manj ogljikovih hidratov. Glede na količino ogljikovih hidratov, lahko zelenjavo razdelimo v tri skupine. Najmanj, do 3

odstotke, jih imajo solata, kumare, špinata, beluš, rabarbara, endivja, bučke, mangolt, motovilec, kitajsko zelje, radič, gobe in brstični ohrovt.

Od 3 do 5 odstotkov ogljikovih hidratov vsebujejo stročji fižol, paradižnik, paprika, redkev, cvetača, belo in rdeče zelje, ohrovt, koleraba, malencane in kreša.

Več ogljikovih hidratov pa vsebujejo ohrovt popčar in por, (7 odstotkov), korenje, gomolji zelene, rdeča pesa (8 odstotkov), čebula (9 odstotkov), artičoke (12 odstotkov), zeleni grah (14 odstotkov), hren (15 odstotkov) in krompir (20 odstotkov).

Nekatero zelenjavo moramo pred zamrzovanjem blanširati (popariti z vodo), da preprečimo škodljivo

delovanje drobnorivk in razkroj vitaminov. Blanširanje zelenjave traja od 2 do 4 minute. Za kg zelenjave zavremo več kot 5 litrov vode in vanjo pogreznemo zelenjavo (najbolje v mreži). Ko prične voda kipeči, štejemo minute. Čas blanširanja določen za posamezne vrste natančno upoštevajmo, sicer zamrznjena zelenjava ne bo zadovoljive kakovosti. Po blanširanju zelenjavo s hladno vodo na hitro ohladimo. Zelenjavi z belim tkivom damo pri blanširanju v krop citrónovo kislino ali limonin sok, da kasneje ne bo porjavela. V kropu ni treba blanširati peteršilja, kumar, celih plodov paradižnika in buč. Hren zamrzujemo tako, da ga zavijamo v aluminijevo folijo. Iz čebule pa skuhamo omako in jo zamrzujemo v lončkih.

Rudarski šolski center

Kako iz težav v domu učencev

Ze dalj časa se je kazala potreba, da bi moral imeti dom Rudarskega šolskega centra v Titovem Velenju svojo kuhinjo. To je povsem razumljivo, saj spada k bivanju in vzgoji učencev v domu tudi primerna prehrana. Doslej so namreč hrano vozili od drugod in jo v domu le razdeljevali. Zato so se odločili obnoviti sedanjí in zgraditi novi prostor, ki meri 120 kvadratnih metrov, v katerem je kuhinja z zmogljivostjo do 800 obrokov.

Gradnja novega dela in obnova starega, postavitve plinske postaje, oprema ter zunanja ureditev je veljala temeljno organizacijo Rudarski praktični pouk 11 milijonov 590 tisoč dinarjev. Največ denarja za to naložbo, 5 milijonov 878 tisoč dinarjev, je prispeval tozdr Rudarski teoretični pouk.

Ostalo so zbrali s kratkoročnimi in dolgoročnimi krediti izvajalca del, manjkajočih milijon 800 tisoč dinarjev, ki so jih povzročila nepredvidena dodatna dela, pa bodo pridobili iz združenih sredstev amortizacije.

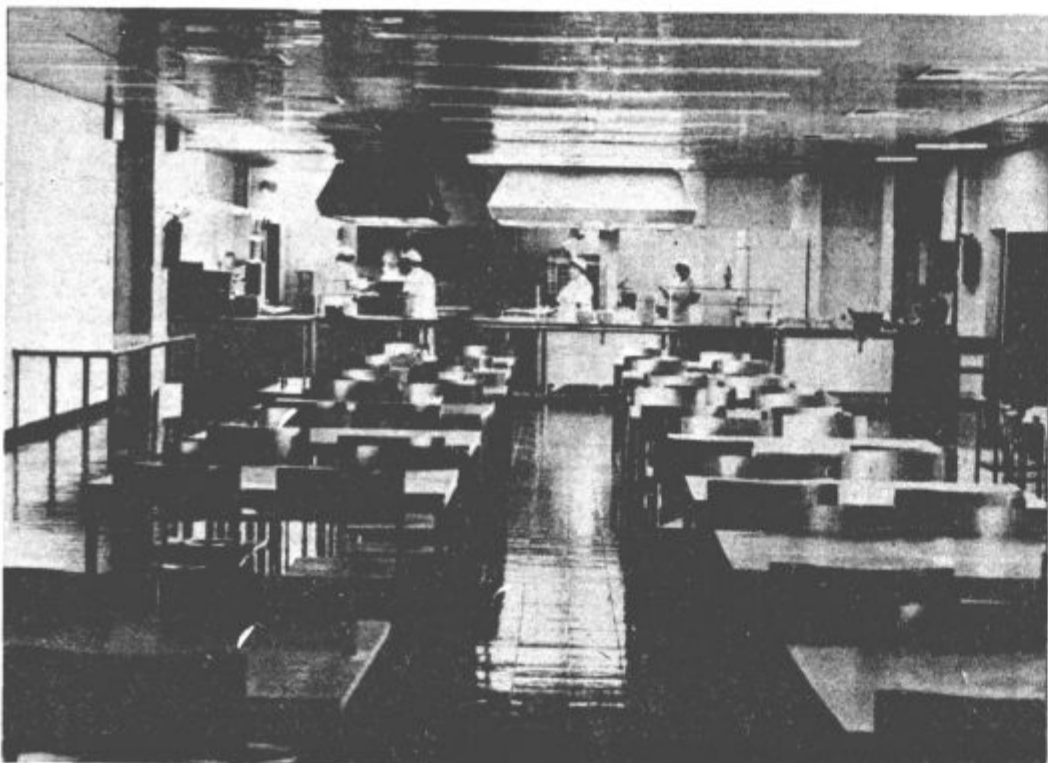
Novo kuhinjo so odprli maja in njene zmogljivosti zadoščajo za 720 učencev, kolikor jih lahko sprejme dom. Ob izredno majhnem številu učencev, v domu jih je trenutno le 307, pa je kritje vseh stroškov praktično nemogoče. Pomeni torej, da dom posluje z izgubo. Ob tem velja poudariti, da bi za normalno poslovanje morali imeti v oskrbi od 580 do 610 učencev. Vzrok za takšno stanje je bržkone manjše število kadrovanih učencev za različne poklice za potrebe Rudarskega šolskega centra, kakor tudi povečan osip učencev.

Zal vodstvo doma nastalega stanja ne more spremeniti, niti nanj kako drugače vplivati. Zato so morali, kot je povedal direktor tozdr Vitomir Kolšek, pripraviti sanacijski program ter sprejeti ukrepe za izboljšanje stanja. Te so že obravnavali skupaj s predstavniki Rudarskega šolskega centra, ki so obljubili, da se bodo aktivno vključili v razreševanje težav. Seveda so pri vseh teh ukrepih dosledno upoštevali načelo, da osnovna vzgojno — izobraževalna dejavnost v nobenem primeru ne sme biti zmanjšana ali kako drugače ogrožena.

V sprejetih ukrepih med drugim piše, da bi skupine učencev, za katere skrbi en vzgojitelj, zmanjšali od 30 na 25. Morebitni višek vzgojnega kadra bi preusmerili v druge temeljne organizacije zdru-

ženega dela. Nov je tudi predlog, da bi z uporabniki domskih storitev sklenili letne pogodbe za določeno število učencev. Za to število učencev bi uporabniki plačevali oskrbnino, v domu pa bi natančno vedeli, koliko prostih zmogljivosti še imajo. Tudi tiste učence, ki so že končali šolanje in so še samski, želijo še naprej obdržati v domu pod pedagoškim varstvom. Če bi ta dogovor uresničili, menijo, da zanesljivo ne bi bilo viška pedagoškega kadra. Preostale proste zmogljivosti bi namenili za druge dejavnosti, predvsem za mladinski turizem v letnih in zimskih počitnicah. Ponudili jih bodo tudi delovnim organizacijam, ki želijo organizirati razne seminarje, posvete in podobno. Skratka, poskalski bodo vse možnosti, ki bodo ugodno vplivale na odpravo, ali zmanjšanje negativnega gospodarjenja.

V vzrajnost prizadevanj delavcev doma, da bi čimprej in kar najbolj ustrezno rešili težave, ne kaže dvomiti. Pripravljeni so delati in prisluhni predlogom in pobudam, ki jih v tem trenutku ne bi smelo manjkati, še zlasti ne s strani tistih, ki jim ne sme biti malo mar, kako živijo in kako so preskrbljeni učenci zunaj šole. Še posebej zato, ker se je večina prvič v življenju znašla v okolju, ki jim je povsem tuje. Predvsem pa si 43-članski kolektiv še naprej želi uspešnega dela in primerne socialne varnosti. B. Mugerle

Notranjost jedilnice s kuhinjo

Prgišče misli

Skromnost je znamenje velikanov. Majhnost se vozi v kočiji samoljubja. TIRUVARALA

Nevednost je največji greh. G. BUDA

Odnos moškega do ženske je najnaravnejši odnos človeka do človeka. K. MARX

Biti ljubljen ni nobena sreča, toda ljubiti, to je sreča. H. HESSE

Kot vsepovsod, tudi zaposlene v velenjski poslovalnici pestijo mnoge težave. Stabilizacijski ukrepi niso v veliki meri prizadeli le iz-

Vodja poslovalnice v Titovem Velenju Rudi Belek

voznikov ter uvoznikov industrijskega blaga, ampak so nakopali precejšnje težave tudi zaposlenim Intereurope, poslovalnice Titovo Velenje, saj se je promet zmanjšal kar za 30 do 40 odstotkov v primerjavi s lanskim letom. Svoje pa so naredili še devizni predpisi in pogojevanje uvoza z izvozom blaga, ki krepko krčijo obseg njihove dejavnosti. Mnogokrat jim priskočijo na pomoč temeljne organizacije filijala Celje, pa tudi delovna organizacija v Kopru. „10. letnica delovanja je majhen jubilej, vendar za nas kar pomemben. Da je bilo gospodarjenje poslovne enote kljub stabilizacijskim in drugim ukrepom še kar uspešno, je bilo vložene ogromno truda in dela vseh zaposlenih. Kot kaže, pa tudi to ne bo pomagalo, da bi dosegli načrtovane rezultate gospodarjenja,“ je zaključil pogovor vodja poslovalnice Rudi Belek.

Intereuropa Koper — poslovalnica Titovo Velenje

Ne bodo dosegli načrtovanega

V delovni organizaciji Intereuropa Koper združujejo svoje delo temeljne organizacije po vsej Jugoslaviji, kot so Transport Koper, Kontinentalna špedicija, Pomorska in sejemska špedicija ter temeljna organizacija Zagreb. Prav v teh dneh slavi delovna organizacija Intereuropa Koper 35. letnico delovanja. Dejavnosti, ki jih v tem delovnem okolju opravljajo, je mnogo. Delijo jih na glavne in stranske.

V temeljno organizacijo Kontinentalna špedicija se s svojim delom vključuje tudi filijala Celje, poslovalnica Titovo Velenje. V tem delovnem kolektivu, v njem je zaposlenih 36 delavcev, praznujejo v mesecu juliju 10. obletnico uspešnega delovanja. Glavna dejavnost te delovne enote je notranja in mednarodna špedicija ter skladi-

ščenje blaga v lastnih in najetih skladiščih. Dokaj zajeten je tudi spisek stranskih dejavnosti, v katerem so poleg glavnih še notranji in mednarodni agencijski posli v prevozu blaga, izvoz in uvoz blaga ter storitve v malem obsejnih in sosednem prekomorskem prometu.

„Poslovanje Intereurope Koper, poslovalnice Titovo Velenje, je iz leta v leto dokaj skromno,“ je povzel besedo vodja poslovalnice Rudi Belek ter nadaljeval: „Naša primarna naloga je carinjenje uvoznih in izvoznih vagnoskih, kamionskih, kosovnih, ekspresnih ter zbirnih pošiljk. Poleg tega pa imamo organiziran še zbirni kamionski ter vagnoski promet iz celotne Zahodne Evrope ter delno iz Italije. Naši zbirni centri so razporejeni širom po Evropi. Največji so v Amsterdamu, Frankfurtu, Münchnu ter Kölnu. Načrtovani prihodek

bomo zelo težko uresničili. Čeprav si vsi zaposleni močno prizadevamo, da bi bili naši kazalci gospodarjenja kar najboljši, bodo naša prizadevanja obrodila sadove le v prvem polletju. Za konec leta pa se našemu poslovanju obetajo slabi časi.“

Poleg notranjega in mednarodnega prevoza uvoznega ter izvoznega blaga v delovni enoti Intereurope Koper, poslovalnici Titovo Velenje opravljajo zaposleni še skladiščenje carinskega blaga na površini 2400 kvadratnih metrim carinskega skladišča ter 620 kvadratnih metrim šotora. Namen carinskega skladiščenja uvoznega izvoznega blaga je predvsem ta, da blago, ki prispe iz uvoza in se zaradi neurejenih carinskih predpisov ne more cariniti, začasno hranijo pod carinskim nadzorom v teh skladiščinih površinah.

Intereuropa Koper poslovalnica Titovo Velenje

Dom učencev RŠC

16. julij dan tankistov JLA

Udarne moč oboroženih sil

Pripadniki oklepni enot naših oboroženih sil slavijo svoj letošnji praznik v znaku izrednih dosežkov na področju obrambne pripravljenosti in usposobljenosti. Vodilo njihovega dela so besede tovariša Tita, ki jih zavzeto uresničujejo — negujejo enotnost svojih vrst, krepijo moralno-politične vrline in se nenehno usposabljujejo. Tankovske enote so bile ustanovljene med vojno, začetek njihove slavne borbene poti je temeljil na zaplenjenih sovražnih tankih in na pomoči zaveznikov pred koncem vojne. Danes so naše tankovske enote opremljene z najsodobnejšo tehniko, izjemno izurjene in predstavljajo pomembno udarno moč naših oboroženih sil.

V koncepciji splošnega

ljuskega odpora in doktrini našega oboroženega boja imajo oklepne enote točno določeno vlogo in v sodelovanju z ostalimi rodovi zagotavljajo uspešno obrambo naše domovine. Pripadniki oklepni enot se danes usposabljujejo na sodobnih poligonih in učilnicah, njihovo urjenje pa temelji na izročilu in izkušnjah herojskih partizanskih tankistov.

Letošnje tekmovanje za najboljšo enoto JLA je posvečeno 12. kongresu ZKJ in 90-letnici rojstva tovariša Tita. Prav zato so tankisti namenili svojemu usposabljanju in izpopolnjevanju še toliko več pozornosti in tudi dosegli vrhunske uspehe. S. Nikolić

PO SVETU OKOLI

ČAJNI MOGOTEC — Earl Grey, potomec slavnega britanskega aristokrata, ki je svoje ime posodil vrsti čaja, po katerem segajo milijoni ljudi širom po svetu, se ukvarja s posli, ki so bolj v duhu časa; je namreč generalni direktor družbe, ki ima v lasti verigo stoterih seks trgovin v Veliki Britaniji. Posel lepo teče, kar kaže, da so Otočani do vzneti tudi za druge ljubezni, ne samo do čaja in konj.

KITAJSKA KOLA — Kitajci se

bodo, kot lahko domnevamo, navdušili za pitje lastne kole, tradicionalni vroči čaj pa sčasoma opustili. To naj bi držalo še posebno zato, ker je nova brezalkoholna pijača, ki so jo pričeli izdelovati iz korenin rdeče potonike, menda zelo zdrava; priporočajo jo za preprečevanje bolezní jeter, ledvic in ožilja. Če drugega ne, bo nova pijača prišla prav tistim, ki se radi nalivajo z močnejšimi pijačami ter zaradi te navade ogrožajo zdravje jeter, ledvic in ožilja.

Ljubljanska banka

Rudarska 3
63320 Velenje
poštni predal 86

Temeljna banka Velenje
n. sub. o.

Na podlagi sklepa delavskega sveta delovne skupnosti Temeljne banke Velenje z dne 12. julija 1982

OBJAVLJAMO
prosta dela in naloge

VODENJE ODDELKA STANOVANJSKO KOMUNALNIH NALOŽB.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, izpolnjevati še naslednje:

— visoka ali višja izobrazba ekonomske oziroma gradbene smeri,
— 5 let delovnih izkušenj.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: LJUBLJANSKA BANKA, TEMELJNA BANKA VELENJE n. sub. o., Rudarska 3, 63320 Titovo Velenje.

Nastop dela na objavljeni dela in naloge je 1. 12. 1982.

Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem roku za zbiranje prijav.

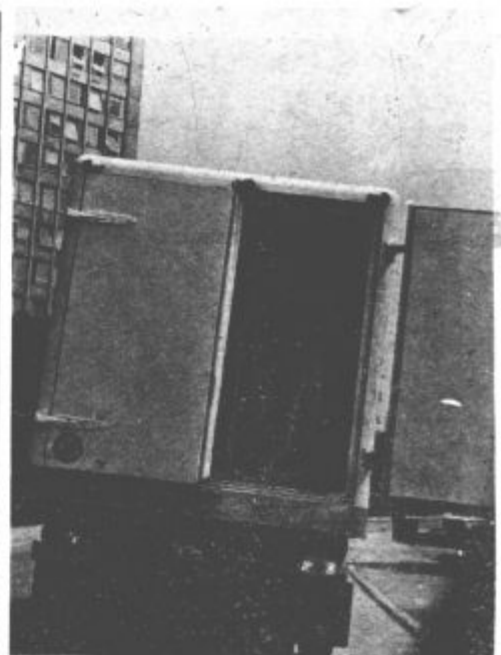
Dolgo je stara hiša na križišču Tomšičeve in Koroške v Titovem Velenju kljubovala času. Sedaj so jo podrli in upamo, da bo križišče kmalu takšno, kot mora biti.

Na marsikateri balkon je pogled prav lep, saj se na njem bohoto lepo cvetje. Včasih je treba tudi malo iznajdljivosti. Človek bi pomislil, da ta velik šopek raste kar iz betona.

Podobno kot drugi posnetek „Fotokronike“ smo tudi tretjega naredili na Jenkovi cesti. Zelenica se ob dežju spremeni v pravo mlakušo. Upamo, da je ne bodo osvojile žabe. Ali res ni nikogar, ki bi zagotovil boljši izgled.

Potrebno je bilo malo spretnostne vožnje po velenjskih ulicah, nekaj ovinkov in vrata avtomobila so se na stečaj odprla. Jih je pač nekdo pozabil zakleniti. Pa pravijo, da ni mesa!

Ribištvo

Izreden uspeh Šoštanjčanov

Pred dnevi so se jugoslovanski ribiči v Osijeku pomerili na državnem prvenstvu v suhih disciplinah. Ekipno je v peterboju premočno zmagala Slovenija. Pomembno je, da so našo republiko zastopali člani ribiške družine Paka iz Šoštanja Vlado Mešič, Franc Reberšek in Rudi Mešič, ki so pred tem osvojili tudi naslov republiških prvakov. Z vrhunsko tehniko ribolova na suhem tako šoštanjski tekmovalci uspešno nadaljujejo tradicijo izrednih tekmovalnih uspehov svoje družine.

Uspešni pa niso bili le ekipno, saj je Vlado Mešič že petič zapored zmagal med posamezniki, skupne

mu naslovu pa je dodal še tri prva mesta v posameznih disciplinah. Franc Reberšek je osvojil četrto mesto in eno posamično zmago, Rudi Mešič pa je bil osmi. Po tekmovalju so sestavili tudi državno reprezentanco, ki bo nastopila na letošnjem svetovnem prvenstvu v ČSSR.

Barve Jugoslavije bosta zastopala tudi Vlado Mešič in Franc Reberšek.

Rezultati — ekipno: 1. Slovenija, 2. Srbija, 3. Hrvatska itd.; posamezno: 1. Vlado Mešič (Sl.), 2. Oreškovič (Hrv.), 3. Sinič (Srb.), 4. Reberšek (Sl.) itd.

Novi dom

Rečica ob Savinji

100 let gasilstva

Člani gasilskega društva Rečica ob Savinji letos slavijo 100-letnico obstoja in uspešnega delovanja. Že vsa leta nazaj se ponajajo z izredno marljivim delom, lani in letos pa so se še posebej izkazali.

Lotili so se namreč gradnje novega prostornega doma, ki jim bo vsekakor zagotovil pogoje za še uspešnejše delovanje. Skoraj vsa dela so opravili sami in tako pri gradnji porabili več kot 5000 prostovoljnih delovnih ur.

Dom, ki veliko pomeni tudi za kraj, bodo izročili namenu 14. avgusta, ko bodo proslavili visoki jubilej.

Plavanje

Republiško prvenstvo za pionirje in pionirke

V kopalnih bazenih je v teh dneh nadvse živahno, saj je kopalna sezona na višku. Hkrati se v tem času vrstijo tudi razna plavalna tekmovanja. V njihovo organizacijo se je vključil tudi Plavalni klub Velenje, saj bo v soboto in nedeljo organiziral v velenjskem plavalnem bazenu republiško tekmovanje v plavanju za pionirje in pionirke.

Ljubitelji plavanja vabijo, da konec tedna preživijo kakšno urico ali dve tudi ob bazenu, saj so tudi boji med pionirji in pionirkami nadvse zanimivi.

Kupovali smo

Imajo ventilčki noge

Kolesarjenje je že od nekdaj zelo priljubljeno. Za nekaj časa so ga sicer zasenčili avtomobili, toda kmalu je spet pridobilo na veljavi, tokrat v bolj rekreativne namene. Posebno poleti, ko nam je vreme (navadno) bolj naklonjeno, radi sedemo na kolo in se odpravimo po opravkih ali na izlet. Težko bi našli dejavnost, ki bi bila bolj vsestranska; koristna in prijetna hkrati. Zato ni prav nič nenavadno, da dandanes vneta obrača pedala staro in mlado. V časih, ko si na vseh koncih prizadevamo ublažiti energetske krize, pa je kolesarjenje dobilo še dodatno razsežnost. Vsekakor je dovolj razlogov, da tisti, ki kolesa še nimate, pohitite z nakupom. Mi pa smo se sprehodili po velenjskih prodajalnah s kolesi in povpraševali, kako je s prodajo tega očitno vedno bolj priljubljene-

več koles kot prejšnja leta, saj jih prodajo okoli 50 na mesec. Največje zanimanje je za kolesa na presta-ve, dobro pa gredo v prodajo tudi poni kolesa. Povedali so nam tudi, da so servisi dobro organizirani in da večjih težav s popravili koles ni. Problem so le ventilčki, ki očitno dobivajo noge, ali pa si z njimi nekdo dela zalogo. Drugače bi težko razložili dejstvo, da je 1000 ventilčkov, kolikor jih prodajo v enem tednu, veliko premalo za Titovo Velenje.

Tudi pri Eri Standard pravijo, da se pri prodaji koles pozna štednja z bencinom. Letos so jih prodali že približno 400. Niso redki primeri, ko se za nakup odloči vsa družina. Tudi tukaj koles na prestave nimajo in ne vedo kdaj, če sploh, jih bodo dobili. Od 18. do 30. junija so organizirali mali sejem pod geslom

Ob prazniku krajevne skupnosti Nazarje

Streljanje na glinaste golobe

V počastitev praznika krajevne skupnosti Nazarje so člani lovske družine Dreta v soboto pripravili veliko lovsko tekmovanje. Na vzorno urejenem strelišču v prijetnem okolju Pobrežij se je zbralo 45 lovcev iz 15 lovskih družin od blizu in daleč. Pomerili so se v

streljanju v tarče in na glinaste golobe. Ekipno in posamično so bili najboljši strelci lovske družine Prebold, ki so tako osvojili tudi pokal krajevne skupnosti Nazarje.

Med ekipami so se za drugo in prvo ekipo Prebolda uvrstili moziški lovci, med posamezniki

pa je zmagal Orel iz Prebolda pred Finkštom iz Mozirja. Na izredno zanimivem tekmovanju na izpadanje v streljanju na glinaste golobe je bil najuspešnejši Lešar iz Lovske družine Sladkogorska.

J. P.

Streljanje na glinaste golobe terja veliko spretnosti, je pa zato toliko bolj zanimivo

ga prevoznega sredstva. Se letos veliko Velenjčanov vozi z novimi kolesi?

V Nami so nam povedali, da je povpraševanje po kolesih vedno veliko. Od februarja, ko so jih začeli prodajati, so jih prodali že 500. Tako je zaloga Rogovih, Unisovih in Partizanovih koles že skoraj pošla. Do sedaj so prodali vseh 150 dirkalnih koles na 5 in 10 prestav in celo 4 tekmovalna kolesa super šport, ki stanejo kar 22.870 dinarjev. Toda kvaliteta je v primerjavi z lanskim letom občutno padla. Veliko koles vrnejo proizvajalcem že iz trgovine, še več pa se pritožujejo tudi kupci sami.

V prodajalni Slovenija avto Avtomotor so letos prodali veliko

Vse za šport in rekreacijo, na katerem so med drugim prodali kar 200 koles. Lastniki posebnih težav z nadomestnimi deli ne bodo imeli, razen z ventilčki. Občasno sicer zmanjka plaščev za dirkalna kolesa, toda za ostale vrste jih imajo.

Rezultati naše male akcije so pokazali, da se kakšne večje invazije kolesarjev na naših cestah ni bati. Pokazalo pa se je tudi, da so Velenjčani že spoznali, kako lahko dajo svoj, pa čeprav majhen prispevek, k razreševanju energetske krize. Mislili smo že, da bo slika družine, ki se s kolesi pelje na izlet, le še idila nekdanjih dni. A izgleda, da je še kako stvarna vizija prihodnosti. Ne verjamete?

N. Zoltnar